

ประกาศ

ใช้สนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชย์และการเดินเรือ

ระหว่าง

ประเทศไทย กับ อิตาลี

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

โดยที่สนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชย์และการเดินเรือ ระหว่างประเทศไทยกับอิตาลี ซึ่งได้ลงนามกัน ณ กรุงเทป ฯ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐ มีบทในข้อ ๒๔ ว่า จะได้ใช้บังคับตั้งแต่วันแลกเปลี่ยนสัตยาบันเป็นต้นไป และ

โดยที่พระราชสัตยาบันของทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนกัน ณ กระทรวงการต่างประเทศ กรุงเทป ฯ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

ฉะนั้น สนธิสัญญานี้ จึงเป็นอันใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑ เป็นต้นไป.

อนึ่ง มีหนังสือสัญญาประกอบสนธิสัญญา ซึ่งพึงประกาศด้วย คือ

(๑) โปรโตคอลสุดท้าย.

(๒) จดหมายเหตุแลกเปลี่ยนอนุสนธิข้อ ๑ วรรค ๖ แห่งสนธิสัญญาว่าด้วย
อสังหาริมทรัพย์

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑ เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาล
ปัจจุบัน.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) พ.อ. พหลพลพยุหเสนา.

นายกรัฐมนตรี.

(คำแปล)

สนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชย์และการเดินเรือ

ระหว่าง

ประเทศไทย กับ อิตาลี

พระบาทสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทยและพระบาทสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งอิตาลี พระจักรพรรดิแห่งอิตาลีอิมเปเรียล มีพระราชประสงค์ที่จะยังความสัมพันธ์ทางมิตรภาพและความเข้าใจอันดีซึ่งมีอยู่โดยมาศกระหว่างรัฐทั้งสองให้มั่นคงแข็งแรงยิ่งขึ้น และทรงตระหนักว่าการไม่มีทางสำเร็จได้ดีกว่าที่จะตรวจแก้บันดาสนธิสัญญาซึ่งมีอยู่ระหว่างประเทศทั้งสองเท่าทุกวันนี้ จึงได้ทรงตกลงกระทำการตรวจแก้เช่นว่านี้ให้สมบูรณ์ โดยอาศัยหลักการถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกัน หลักความเป็นธรรมและหลักคุณประโยชน์แก่กันและกัน และเพื่อการนี้ได้ทรงแต่งตั้งผู้มีอำนาจเต็มของพระองค์ กล่าวคือ :

ฝ่ายพระบาทสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย :

หลวงประดิษฐมนูธรรม (ปรีดี พนมยงค์) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ;

ฝ่ายพระบาทสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งอิตาลี พระจักรพรรดิแห่งอิตาลีอิมเปเรียล :

ดร. คาร์โล อุมิลตา กร. ออฟ. อัครราชทูตและ พระราชสำนักพระบาทสมเด็จพระสยาม;

ผู้ซึ่ง เมื่อได้ส่งหนังสือมอบอำนาจเต็มของแต่ละฝ่ายให้แก่กันและกัน และได้ตรวจเห็นว่า เป็นไปตามแบบที่ตีและถูกต้องแล้ว ได้ทำความตกลงกันเป็นข้อๆ ดังต่อไปนี้ :

ข้อ ๑.

จะได้มีสันติภาพเป็นนิจและมิตรภาพเป็นนิรันดรระหว่างราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรอิตาลี คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้รับอนุญาตให้เข้ามา เติมน้ำและมิถินที่อยู่ในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ประกอบการพาณิชย์และหัตถกรรม ให้ค้าสินค้าทุกอย่างที่ค้าขายได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ให้บำเพ็ญการศาสนา การศึกษาอบรมและการกุศล ให้เป็นเจ้าของ

หรือเช่าและยึดถือโรงเรียน โรงหัตถกรรม คลังสินค้าและโรงงาน ให้ใช้ตัวแทนตามที่ตนเลือกสรร ให้เช่าที่ดินเพื่อถิ่นที่อยู่ พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การศาสนา การกุศลและการอื่น ๆ ที่ชอบด้วย กฎหมายและเพื่อใช้เป็นสุสาน และโดยทั่วไปก็กระทำการใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องหรือจำเป็นแก่การค้า โดยมีข้อกำหนดอย่างเดียวกันกับคนชาติแห่งรัฐถิ่นที่อยู่เพียงเท่าที่กฎหมายท้องถิ่นอนุญาตและโดยมีข้อกำหนดอย่างเดียวกันกับคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

จะไม่ถูกบังคับ โดยข้ออ้างใด ๆ ให้เสียค่าภาระหรือภาษีอากรภายในใด ๆ นอกจากหรือยิ่งกว่าที่คนชาติแห่งรัฐถิ่นที่อยู่ต้องเสียหรือจะต้องเสีย.

คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้รับความคุ้มครองและความมั่นคงเป็นเงื่อนไข ในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง สำหรับตัวตนและทรัพย์สินของตนและในการนี้จะได้อุปโภคสิทธิและเอกสิทธิอย่างเดียวกันกับที่ให้หรือจะได้ให้แก่คนชาติแห่งรัฐถิ่นที่อยู่ ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งตั้งบังคับแก่คนชาติแห่งรัฐถิ่นที่อยู่.

อย่างไรก็ดี จะได้รับยกเว้นในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งจากการรับราชการทหารที่บังคับไม่ว่าทางบก ทางทะเล หรือทางอากาศ ไม่ว่าในกองทัพประจำ หรือในกองรักษากรแห่งชาติหรือในมิลิเซีย จากภาระอุทหนุนทั้งปวง ไม่ว่าเป็นเงินหรือเป็นของ ที่ตั้งบังคับแทนการรับราชการทหารด้วยตนเอง และจากการกักขังใด ๆ ที่บังคับหรือบันตาคาระอุทหนุนเพื่อการทหารในยามสันติภาพก็ดี หรือในยามสงครามก็ดี จะไม่ถูกบังคับด้วยการเรียกเพื่อการทหารนอกจากที่ตั้งบังคับแก่คนชาติพื้นเมือง และต่างฝ่ายต่างมีสิทธิที่จะได้รับค่าทดแทนที่จะพึงใช้ให้แก่คนชาติพื้นเมืองตามบันตากรกฎหมายที่ใช้อยู่ในประเทศแต่ละฝ่าย ทั้งนี้ คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะไม่ถูกประตบัติในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งให้ได้รับอนุเคราะห์น้อยกว่าคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

คนในบังคับแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้อุปโภคเสรีภาพเต็มที่ตลอดทั่วอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งในการเชื่อถือโดยบริสุทธิ์ใจ และจะสร้างและบำรุงรักษาโรงสวด ประกอบพิธีกรรมสักการบูชา จะเป็นการละพาะเอกชนหรือเป็นการสาธารณะก็ตาม และสร้างและทนุบำรุงสุสาน ตามศาสนประเพณีของตน กับทั้งจะตั้งสถานการศึกษาอบรม การศาสนา การกุศล และโรงพยาบาลก็ได้ ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามบันตากรกฎหมาย กฎและข้อบังคับของประเทศพื้นเมือง.

คนในบังคับแห่งอัครราชทูตผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายเมื่อปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศแล้วจะทำการเหล่านี้ได้ ตลอดทั่วอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง คือ ประกอบวิชาชีพและการอาชีพที่อนุญาต ดำเนินการพาณิชย์หรืออุตสาหกรรม และกระทำการค้า ไม่ว่าค้าส่งหรือค้าปลีกย่อย ในบ้านตามผลิตภัณฑ์และของที่ค้าขายโดยชอบด้วยกฎหมายจะกระทำด้วยตนเองหรือโดยผู้แทนก็ตาม จะกระทำโดยลำพังหรือสมทบกันกับคนในบังคับหรือพลเมืองต่างตัวหรือพื้นเมืองก็ตาม และจะใช้บุคคลตามที่ตนเลือกสรรในตำแหน่งหน้าที่ทุกอย่างก็ได้ ภายในเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายท้องถิ่น จะได้มา ถือกรรมสิทธิครอบครอง ยึดถือ ขาย โอนไปโดยการสืบทอดก โดยพินัยกรรม โดยการให้หรือโดยวิธีอื่นใด และเช่าหรือให้เช่าบ้านตาสงหาริมทรัพย์ไม่ว่าที่ดินหรืออาคารซึ่งใช้เป็นเคหสถานหรือเพื่อการพาณิชย์ อุตสาหกรรม เกษตรกรรมหรือเพื่อการอื่นใดที่ ชอบด้วยกฎหมายก็ได้ ในบังคับแห่งบทซึ่งตราขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ความมั่นคงของชาติโดยกฎหมายในประเทศพื้นเมือง และจะได้มา ครอบครองและโอนไปโดยการสืบทอดก โดยพินัยกรรม โดยการให้หรือโดยวิธีอื่นใด ซึ่งของ ชาวของส่วนตัวและสังหาริมทรัพย์ทุกชนิดก็ได้.

ข้อ ๒.

เคหสถาน กลังสินค้า โรงหัตถกรรมและโรงงานและทรัพย์สินอื่น ๆ ทั้งปวงของคนชาติแห่งอัครราชทูตผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง และสถานที่ทั้งปวงซึ่งเกี่ยวเนื่องกันที่ใช้เพื่อเป็นที่อยู่หรือเพื่อการพาณิชย์ ย่อมเป็นที่คุ้มเกรง ไม่เพียงยอมให้ดำเนินการเข้าตรวจหรือค้น อาคารและสถานที่ใด ๆ ตั้งกล่าวแล้ว หรือสอบดูหรือตรวจสมุด กระดาษเอกสาร หรือบัญชี เว้นแต่กระทำตามเงื่อนไขและแบบที่บัญญัติไว้ในบันดากกฎหมาย กฎและข้อบังคับสำหรับคนชาติแห่งรัฐถิ่นที่อยู่.

ข้อ ๓.

คนชาติแห่งอัครราชทูตผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้มีเสรีภาพที่จะมาโดยปลอดอุปสรรคกับเรือและของบนทุกของตนยังบันดาคำถิ่นที่ เมืองท่าและแม่น้ำทั้งปวงในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเปิดหรือจะได้เปิดเพื่อการพาณิชย์และการเดินเรือกับต่างตัว แต่ทว่าต้องปฏิบัติตามกฎหมายแห่งประเทศที่ตนมานั้น.

มิให้อัครราชทูตผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดตั้งหรือคงไว้ซึ่งข้อห้ามหรือข้อจำกัดสิ่งนำเข้ามาจากหรือนำออกไปยังอาณาเขตต์ของภาคอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งไม่เป็นอันใช้แก่การนำส่งของใด ๆ ที่คล้ายคลึงกันเข้า หรือออกซึ่งมีกำเนิดมาจากหรือมีปลายทางไปยังประเทศอื่นใด การถอนข้อห้ามหรือข้อจำกัดการนำเข้าหรือการนำออกใด ๆ ซึ่งอัครราชทูตผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งให้แม้เป็นการชั่วคราวแก่สินค้าของแห่งประเทศภายนอกจะ ได้ใช้โดยทันทีและโดยไม่มีเงื่อนไขแก่สิ่งของอันคล้ายคลึงกันซึ่งมีกำเนิดมาจากหรือมีปลายทางไปยังอาณาเขตต์ของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง ในกรณีที่มีส่วนกำหนดหรือส่วนกฎเกณฑ์ หรือข้อจำกัดปริมาณรูปใด ๆ ตั้งบังคับการนำส่งของที่ต้องจำกัดเข้าหรือออก อัครราชทูตผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายตกลงว่า ในการแบ่งส่วนปริมาณของที่กำหนดซึ่งจะได้อนุญาตให้นำเข้าหรือนำออกได้นั้น จะได้ให้ส่วนที่เป็นธรรมแก่การนำของเข้ามาจากหรือนำของออกไปยังอาณาเขตต์ของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง.

ข้อความในสนธิสัญญานี้ มิให้แปลความไปในทางจำกัดสิทธิแห่งอัครราชทูตผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในอันจะตั้งบังคับตั้งจะกล่าวต่อไป ตามข้อกำหนดที่ตนเห็นสมควร ภายใต้หลักแห่งการไม่เลือกปฏิบัติ คือ :

(๑) ข้อห้าม ข้อจำกัดหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการตำรวจและรายได้แผ่นดิน รวมทั้งกฎหมายที่ห้ามหรือจำกัดการนำเข้า การนำออก หรือการขายอัลกอฮอล์หรือเครื่องดื่มที่มีอัลกอฮอล์หรือฝิ่น ใบโคคา วัตถุที่แปรมาจากสิ่งนั้น ๆ และยาเสพติดอื่น ๆ ตลอดจนกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งตั้งบังคับแก่สิ่งของซึ่งกฎหมายแห่งชาติพื้นเมืองห้ามหรือจำกัดหรือจะได้อำนาจหรือจำกัดการผลิต การบริโภค การขายหรือการขนส่งภายใน;

(๒) ข้อห้ามหรือข้อจำกัดการค้าหรือการไปมาค้าขายอาวุธและยุทธภัณฑ์ และในพฤติการณ์มิใช่ธรรมดา ก็สัมภาระอื่น ๆ ที่ต้องการในการสงคราม ในการนี้เป็นอันตกลงกันว่า ในกรณีที่ต้องผูกพันอยู่ในการสงคราม อัครราชทูตผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะใช้ข้อจำกัดสิ่งนำเข้าหรือนำออกใด ๆ ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งชาติ ก็ได้;

(๓) ข้อห้ามหรือข้อจำกัดที่จำเป็นสำหรับคุ้มครองความมั่นคง หรือสุขภาพแห่งชาติหรือสาธารณะ หรือสำหรับคุ้มครองชีวิตสัตว์ หรือพืชจากโรค โรคร้ายหรือความสูญพันธ์;

(๔) ข้อห้ามหรือข้อจำกัดสิ่งของซึ่ง ในการผลิตหรือการค้า เป็นหรือต่อไปจะได้เป็น วัตถุประสงค์แห่งการผูกขาดภายในประเทศซึ่งรัฐเป็นผู้ประกอบหรือควบคุม.

ข้อ ๔.

คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายย่อมขึ้นศาลยุติธรรมของอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อเรียกร้องและป้องกันสิทธิของตนได้โดยปลอดอุปสรรค และย่อมมีเสรีภาพ เท่าเทียมกับคนชาติแห่งรัฐถิ่นที่อยู่ และคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง ในอันจะเลือกและใช้นักกฎหมาย หนายว่าความ และผู้แทนเพื่อเรียกร้องและป้องกันสิทธิของตนในศาลนั้น ๆ ได้.

มิให้ตั้งเงื่อนไขหรือข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ บังคับแก่คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเนื่องในการขึ้นศาลยุติธรรมของอีกฝ่ายหนึ่งดังกล่าวแล้ว ซึ่งมีได้ใช้แก่คนชาติแห่งรัฐถิ่นที่อยู่ หรือคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

ข้อ ๕.

บริษัทจำกัดและอื่น ๆ ห้างหุ้นส่วนและสมาคม ซึ่งจัดตั้งขึ้นแล้วหรือจะได้จัดตั้งขึ้นต่อไป ตามกฎหมายแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ย่อมได้รับอนุญาตในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งให้ใช้สิทธิของตนและปรากฏเป็นโจทก์หรือจำเลยในศาลก็ได้ ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น.

ในบังคับแห่งการถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน มิให้ตั้งเงื่อนไขหรือข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ บังคับแก่บริษัท บริษัท ห้างหุ้นส่วนและสมาคมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเนื่องในการขึ้นศาลยุติธรรมของอีกฝ่ายหนึ่งดังกล่าวแล้วซึ่งมิได้ใช้แก่บริษัท บริษัท ห้างหุ้นส่วนและสมาคมพื้นเมืองหรือแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

อนึ่ง บริษัท บริษัท ห้างหุ้นส่วนและสมาคมดังกล่าวนี้ เมื่อปฏิบัติตามบทแห่งกฎหมายที่ใช้อยู่ในประเทศ จะได้มีสิทธิในอันจะได้มา ครอบครองและจำหน่ายสังหาริมทรัพย์ทุกชนิด ในส่วนที่เกี่ยวกับการได้มา การครอบครองและการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์ตลอดจนสิทธิในอัน จะประกอบการพาณิชย์และอุตสาหกรรมชนิดต่าง ๆ นั้น บริษัท บริษัท ห้างหุ้นส่วนและสมาคม ดังที่กล่าวมา ซึ่งมีสัญชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายนั้น จะได้อุปโภคผลประโยชน์ซึ่งกฎหมาย

ห้องที่ให้โดยทั่วไปแก่บริษัทต่างคำวที่คล้ายกัน ในอาณาเขตต์ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยเงื่อนไขแห่งการถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน เป็นที่เข้าใจกันว่า บรรษัท บริษัท ห้างหุ้นส่วนและสมาคมเช่นว่านี้ย่อมดำเนินกิจการของตน ได้โดยปลอดอุปสรรคหากต้องปฏิบัติตามข้อบังคับแห่งความสงบเรียบร้อยสาธารณะ.

ข้อ ๖.

คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้อุปโภคผลประติบัติในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งเท่าเทียมกันทุกประการกับคนชาติแห่งรัฐถิ่นที่อยู่ ในการทั้งปวงที่เกี่ยวกับอากรผ่านแดน การคลังสินค้า ความสะดวกต่าง ๆ การตรวจและการศรัทธาสินค้าและการคืนอากร.

ข้อ ๗.

ในส่วนที่เกี่ยวกับอากรค่าระวางต้น ค่าท่า ค่านาร่อง ค่าประภาคาร ค่าต้านกักตรวจโรคหรืออากรอื่น ๆ ที่คล้ายหรือทำนองเดียวกัน ไม่ว่าจะสภาพใด หรือจะเรียกชื่ออย่างใดก็ตามซึ่งเรียกเก็บในนามหรือเพื่อประโยชน์แห่งรัฐบาล พนักงานสาธารณะ บุคคลเอกชน บรรษัทหรือสถานการชนิดใด ๆ นั้น อัครภาคีผู้ทำสัญญาต่างจะได้ใช้บทแห่งอนุสัญญาและข้อบัญญัติว่าด้วยระบอบระหว่างชาติในเรื่องเมืองท่าทะเล ซึ่งลงนามกัน ณะเจนีวา เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๒๓.

ข้อ ๘.

เป็นที่ตกลงกันว่าพิกัดอัตราศุลกากรอันจะพึงใช้แก่ของที่เป้นผลิตผลหรือสิ่งหัตถกรรมแห่งรัฐฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งนำเข้ามาในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง จะได้กำหนดให้เป้นระเบียบโดยกฎหมายภายในแห่งประเทศที่นำเข้ามา.

อัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายยอมรับผูกพันว่า ในการทั้งปวงที่เกี่ยวกับจำนวนและการเก็บอากรแก่สิ่งนำเข้าและนำออกทุกชนิดนั้นจะให้คนชาติ เรือหรือของแห่งอีกฝ่ายหนึ่งได้รับอาณาประโยชน์จากความอนุเคราะห์ เอกสิทธิหรือความคุ้มกันทุกอย่างซึ่งให้หรือจะได้ให้ต่อไปแก่คนชาติ เรือหรือของแห่งรัฐอื่นใด ไม่ว่ารัฐอื่นใดเช่นว่านั้นจะได้รับผลประติบัติเช่นนั้นโดยเป้นการให้เปล่าหรือโดยเป้นการตอบแทนผลประติบัติการถ้อยที่ถ้อยทดแทนแก่กันก็ตาม.

ข้อ ๘.

คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะ ได้มีสิทธิในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งอย่างเดียวกันกับคนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิบัตร การนิมิต เครื่องหมายการค้า ชื่อการค้า แบบแผนและสิทธิถอดแบบวรรณกรรมและศิลปกรรม ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามแบบพิธีที่บัญญัติโดยกฎหมาย.

ข้อ ๑๐.

บันดาของทุกอย่าง ไม่ว่าจะมาจากเมืองท่าหรือถิ่นที่ใด ๆ ก็ตามซึ่งจะพึงให้ทำการนำเข้า นำออก ส่งผ่านแดนหรือเก็บในคลังสินค้าในอาณาเขตต์แห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถ้าได้ชนมากกับเรือแห่งชาติพื้นเมืองนั้น ย่อมนำเข้า นำออก ผ่าน ไปเป็นการผ่านแดน หรือเก็บในคลังสินค้าได้โดยเท่าเทียมกันเมื่อได้ชนมากกับเรือแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง.

ในกรณีเช่นว่านี้ ของนั้นจะได้อุปโภคเอกลิทธิอย่างเดียวกัน และจะไม่ต้องอยู่ในบังคับแห่งค่าอากรหรือค่าภาระอย่างอื่นหรือยิ่งกว่าหรือข้อกักตใด ๆ นอกจากที่ตั้งบังคับแก่ของคล้ายกันซึ่งชนมากกับเรือแห่งชาติพื้นเมือง.

บทนี้เป็นอันใช้แก่คนโดยสารซึ่งขึ้นบกจากเรือที่มาจากต่างประเทศหรือลงเรือที่เดินทางไปยังประเทศต่างตัวด้วย ในกรณีหลังนี้เรือนั้น ๆ พึงปฏิบัติตามบทซึ่งใช้หรือจะได้ใช้สำหรับเรือคนโดยสารในอาณาเขตต์แห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งเมืองท่าที่ออกไป.

ข้อ ๑๑.

ในการท้งปวงที่เกี่ยวกับการเข้ามา การปล่อย การจอด การบันทึกและการถ่ายบันทึกแห่งเรือต่าง ๆ ในเมืองท่า ที่ทอด ท่า อู่ ที่เทียบหรือแม่น้ำแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญานั้น เอกลิทธิหรือความสะดวกทุกอย่างซึ่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งให้แก่เรือแห่งชาติพื้นเมืองจะได้ให้ขยายโดยทันทีและโดยไม่มีเงื่อนไขไปถึงเรือแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง.

ข้อ ๑๒.

เรือรบหรือเรือพาณิชย์ใด ๆ แห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดซึ่งถูกบังคับด้วยกำลังคลื่นลม หรือด้วยเหตุทุกขภัยอื่นใดให้เข้าอาศัยกำบังในเมืองท่าของอีกฝ่ายหนึ่ง จะให้มีเสรีภาพกระทำการซ่อมในที่นั้น จัดหาเสบียงพัสดุที่จำเป็นทั้งปวง และกลับออกทะเลไป โดยไม่ต้องเสีย

ค่าอากรนอกจากที่เรือแห่งชาติพื้นเมืองจกต้องเสีย แต่ทว่า ในกรณีที่นายเรือแห่งเรือพาณิชย์มีความจำเป็นที่จะจำหน่ายของบันทุกเสียส่วนหนึ่งเพื่อชำระค่าใช้สอย ก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและพิกัตอัตราค่าอากรแห่งดินที่ตนได้มานั้น.

ถ้าหากว่าเรือรบหรือเรือพาณิชย์ใด ๆ แห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอับปางหรือได้รับความวินาศหรือเสียหายอย่างอื่นตามฝั่งหรืออาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง เจ้าหน้าที่ฝ่ายท้องที่จะได้แจ้งเหตุที่เกิดขึ้นให้เจ้าพนักงานกงสุลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในเขตต์นั้นหรือเจ้าพนักงานกงสุลที่ใกล้ที่สุดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบโดยเร็ว.

ในเมื่อเจ้าพนักงานกงสุลหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานกงสุลไม่อยู่และจนกว่าจะมาถึง เจ้าหน้าที่ฝ่ายท้องที่จะได้จัดการที่จำเป็นสำหรับคุ้มครองบุคคลและเก็บรักษาวัตถุต่าง ๆ ซึ่งจะได้ช่วยกู้ไว้ได้จากการอับปางหรือการติดตื้น.

อนึ่ง เรือ ส่วนและเศษต่าง ๆ แห่งเรือและส่วนอุปกรณ์ทั้งปวงของเรือ และกระตาดเอกสารทั้งปวงที่พบอยู่บนเรือตลอดจนของและสินค้าและวัตถุอื่น ๆ ซึ่งช่วยกู้มาได้จากรวมทั้งที่ได้โยนลงทะเลแล้วได้คืนมา หรือที่ได้ขายก็เงินที่ได้จากการขายนั้น จะได้ส่งมอบให้แก่บิดาเจ้าของเมื่อเจ้าของขอร้องมาหรือเมื่อตัวแทนซึ่งได้รับอำนาจโดยถูกต้องขอร้องมา.

ถ้าเจ้าของหรือตัวแทนที่ได้รับอำนาจเช่นว่านั้นไม่อยู่ ณ ที่นั้นเรือและส่วนต่าง ๆ ของเรือและสิ่งอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว เพียงเท่าที่เป็นทรัพย์สินของคนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้น จะได้ส่งมอบให้แก่เจ้าพนักงานกงสุลแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายนั้นซึ่งการอับปางหรือการติดตื้นได้เกิดขึ้นในเขตต์ของตน แต่ทว่า การส่งมอบดังกล่าวแล้วจะต้องเรียกร้องมาภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายแห่งรัฐที่เหตุอับปางหรือเกยติดตื้นได้เกิดขึ้น.

ในกรณีทั้งปวงเช่นว่านี้ จะได้เสียค่าใช้จ่ายก็จะเพาะแต่ที่ต้งจ่ายในการช่วยกู้และการเก็บรักษาเท่านั้นหรือ โดยทั่วไป ก็เสียค่าอากรอย่างเดียวกับที่เรือแห่งชาติพื้นเมืองจกต้องเสียในกรณีคล้ายกัน.

สินค้าที่ได้ช่วยกู้มานั้น จะไม่ถูกบังคับให้เสียศุลกากรใด ๆ เว้นแต่จะได้อบรมมอบไปเพื่อการบริโภคภายใน.

ข้อ ๑๓.

เรือรบแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะเข้ามา พักอยู่และทำการซ่อมแซมในบ้นดาเมืองท่าและถิ่นที่ของอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งยอมให้เรือรบแห่งชาติอื่น ๆ เข้าถึงก็ได้ เรือรบนั้นจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและจะได้อุปโภคเกียรติยศ อาณาประโยชน์ เอกสิทธิและความยกเว้นต่าง ๆ อย่างเดียวกันกับที่ยอมให้ ณ บัดนี้ หรือจะไต่ยอมให้ต่อไป แก่เรือรบแห่งชาติใด ๆ อื่น.

ข้อ ๑๔.

เจ้าพนักงานกงสุลแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งจะได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายท้องถิ่นที่เท่าที่จะให้ ได้ตามกฎหมาย ในอันจะเอาตัวผู้หลบหนีจากเรือของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งคืนมา แต่ทว่า บทกำหนดข้อนี้จะไม่เป็นอันใช้แก่คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาซึ่งเป็นเจ้าสังกัดแห่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายท้องถิ่นซึ่งถูกร้องขอให้ช่วยเหลือ.

ข้อ ๑๕.

อัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะแต่งตั้งกงสุลใหญ่ กงสุล รองกงสุลและเจ้าพนักงานหรือตัวแทนกงสุลอื่น ๆ ให้มีถิ่นที่อยู่ในเมืองและเมืองท่า ในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งที่อนุญาตให้เจ้าพนักงานเช่นเดียวกันแห่งภูวอื่น ๆ มีถิ่นที่อยู่ก็ได้.

แต่ทว่า เจ้าพนักงานและตัวแทนกงสุลดังกล่าวแล้วจะเข้าปฏิบัติงานการไม่ได้จนกว่าจะได้รับความเห็นชอบและอนุมัติจากรัฐบาลที่ตนถูกส่งมาประจำ.

โดยเงื่อนไขที่เป็นล้อยที่ล้อยปฏิบัติต่อกัน จะได้มีสิทธิใช้อำนาจทั้งปวงและอุปโภคบันดาเกียรติยศ เอกสิทธิ ความยกเว้นและความคุ้มกันทุกอย่างซึ่งให้ หรือจะได้ให้ แก่เจ้าพนักงานกงสุลแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

ข้อ ๑๖.

ในกรณีที่ดินชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตายลงในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่ปรากฏในประเทศที่ตายลงว่ามีทายาทใด ๆ ที่ใครรู้จักหรือผู้จัดการพินัยกรรมใด ๆ ซึ่งผู้ตายได้แต่งตั้งไว้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายท้องถิ่นผู้มีอำนาจจะได้แจ้งความ ในทันใดแก่เจ้าพนักงานกงสุลที่

ใกล้ที่สุดแห่งชาติเจ้าสังกัดของผู้ตาย เพื่อจะได้แจ้งข้อความที่จำเป็นต่อไปยังผู้ที่มีส่วนได้เสียโดยทันที.

ในกรณีที่คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตายลงในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีได้ทั้งผู้ใดไว้ ณ ที่ที่ตายลงซึ่งเป็นบุคคลที่มีสิทธิตามกฎหมายแห่งประเทศของผู้ตาย ในอันจะเข้ารับรักษาและจัดการทรัพย์สินมรดก เจ้าพนักงานกงสุลผู้มีอำนาจแห่งรัฐเจ้าสังกัดของผู้ตาย เมื่อได้ปฏิบัติตามแบบพิธีที่จำเป็น จะได้รับอำนาจให้เข้าพิทักษ์รักษาและจัดการทรัพย์สินมรดกโดยวิธีและตามข้อจำกัดที่บัญญัติโดยกฎหมายแห่งประเทศที่ทรัพย์สินของผู้ตายตั้งอยู่.

บทที่ว่ามานี้ ให้ใช้ในกรณีที่คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตายลงนอกอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง แต่มีทรัพย์สินอยู่ในอาณาเขตต์นั้น โดยมีได้ทั้งผู้ใดไว้ในอาณาเขตต์นั้นซึ่งมีสิทธิที่จะเข้ารับรักษาและจัดการทรัพย์สินมรดกด้วย.

ข้อ ๑๗.

เป็นที่เข้าใจกันระหว่างอัครภาคีผู้ทำสัญญาว่า บทกำหนดซึ่งมีอยู่ในสนธิสัญญานี้ไม่เป็นอันกระทบ ใช้แทน หรือแก้ไขกฎหมาย กฎและข้อบังคับใดๆ ว่าด้วยการค้า การแปลงชาติ การอพยพเข้า การสำรวจและความมั่นคงสาธารณะซึ่งใช้อยู่หรือจะได้อตราขึ้นในฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแห่งประเทศทั้งสองด้วยประการใดๆ เลย.

ข้อ ๑๘.

เรือไทยและเรืออิตาลีจะเดินทางจากเมืองท่าแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไปยังเมืองท่าอีกแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งของภาคีเดียวกัน ไม่ว่าจะไปบนทุกของบนทุกทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งมีปลายทางไปต่างก้าว หรือจะไปถ่ายบนทุกของบนทุกทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ซึ่งนำมาจากต่างประเทศ ก็ได้.

เรือที่มานั้น ในเมื่อปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของประเทศแต่ละฝ่ายแล้ว จะเอาของบนทุกที่มาจากต่างประเทศในส่วนที่ตราส่งไปยังเมืองท่าอีกแห่งหนึ่งในประเทศเดียวกันหรือในอีกประเทศหนึ่งไว้ในเรือก็ได้ และจะส่งกลับออกไปโดยไม่ต้องบังคับให้เสียศุลกากรใดๆ นอก

จากคำภาระสำหรับการดูแลรักษาในส่วนของบริษัทที่วานนี้ก็ได้ แต่ทว่า เป็นที่เข้าใจกันว่า คำภาระที่วานนี้มีให้เป็นภาระยิ่งกว่าที่เรียกบังคับแก่เรือแห่งชาติพื้นเมืองในพฤกษติการณเช่นเดียวกัน.

ข้อ ๑๘.

ผลประติบัติแห่งชาติพื้นเมืองหรือผลประติบัติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ซึ่งเกี่ยวกับเรือไม่เป็นอันใช้ :

๑. แก่การค้าขายฝั๋ง ซึ่งจะคงกำหนดให้เป็นระเบียบตามกฎหมาย ซึ่งใช้หรือจะได้ใช้ใน ประเทศแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่าย;
๒. แก่เงินอนุกุลซึ่งให้หรือจะได้ให้แก่พาณิชย์นาวิแห่งชาติพื้นเมือง;
๓. แก่การประกอบการประมง ในน่านน้ำอาณาเขตต์แห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญา หรือแก่ การดำเนินทบวงการทะเลในเมืองท่า อ่าวและฝั่งทบวงการทะเลคลุมถึงการลากจูง ความช่วยเหลือ และการช่วยกู้ชีวิต เรือและของบนทุก.

ข้อ ๒๐.

สัญชาติของเรือจะได้กำหนดตามกฎหมายแห่งประเทศเจ้าสังกัดเรือโดยเอกสารและ หนังสือสำคัญซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้ออกให้และที่ประจำอยู่กับเรือ นอกจากกรณีการขายโดย คำสั่งศาลมิให้เรือแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาเปลี่ยนสัญชาติ เว้นแต่ผู้ขายจะได้รับอนุญาตที่จำเป็นใน การโอนธงซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแห่งรัฐเจ้าสังกัดเรือเป็นผู้ออกให้นั้นเสียก่อน.

หนังสือสำคัญระวางตันที่อัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งออกให้นั้น ให้เป็นอันใช้ได้ ด้วยในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อกำหนดความจุของเรือโดยไม่จำเป็นต้องกระทำการจัดระวาง ตันที่ได้จดทะเบียนไว้อีก.

ข้อ ๒๑.

บทแห่งสนธิสัญญานี้ว่าด้วยผลประติบัติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ซึ่งนั้น ไม่เป็นอัน ใช้แก่ :

- ๑) ความอนุเคราะห์ที่ให้หรือจะได้ให้ต่อไปแก่รัฐที่ใกล้เคียงเพื่อความสะดวกแก่การ ไปมาค้าขายชายแดน;

- ๒) ความอนุเคราะห์ที่ให้หรือจะให้ได้ให้ต่อไปแก่รัฐภายนอกโดยอาศัยความตามสหภาพ
ศุลกากร;
- ๓) ความอนุเคราะห์ที่ให้หรือจะให้ได้ให้โดยสัญญาแก่รัฐภายนอกเพื่อหลีกเลี่ยงการเก็บ
ภาษีอากรสองซ้ำหรือเพื่อถ้อยที่ถ้อยคุ้มครองรายได้แผ่นดินแห่งกันและกัน;
- ๔) ความอนุเคราะห์ที่ให้หรือจะให้ได้ให้ต่อไปแก่รัฐใกล้เคียงเกี่ยวกับการเดินเรือหรือการ
ใช้ทางน้ำเขตต์แดนที่เดินเรือจากทะเลไม่ได้;
- ๕) ความอนุเคราะห์ที่ให้หรือจะให้ได้ให้แก่อาณาเขตต์ซึ่งอยู่ในบังคับแห่งอธิปไตยหรือ
อาณาแห่งอัครภคินิผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่าย.

ข้อ ๒๒.

อัครภคินิผู้ทำสัญญาตกลงกันว่า ข้อพิพาทใด ๆ ซึ่งหากจะเกิดขึ้นระหว่างกันและกันใน
เรื่องการค้าความที่ถูกต้องหรือการใช้บทใด ๆ แห่งสนธิสัญญานี้ นั้น เมื่อภาคฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งขอ
ก็จะได้เสนอให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย และภาคทั้งสองฝ่ายรับสัญญาในที่นี้ว่าจะสนองตาม
คำชี้ขาดของอนุญาตตุลาการว่าเป็นข้อผูกพัน.

ศาลอนุญาตตุลาการที่จะเสนอข้อพิพาทให้วินิจฉัยนั้น ได้แก่ศาลประจำอนุญาตตุลาการ
ณะ กรุงเฮก เว้นแต่ในกรณีใด ๆ จะเพาะรายอัครภคินิผู้ทำสัญญาจะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น.

ข้อ ๒๓.

สนธิสัญญานี้ นับแต่วันที่เริ่มใช้ ก็ให้ใช้แทนสนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชย์และการเดิน
เรือระหว่างประเทศไทยกับอิตาลีซึ่งได้ลงนามกัน ณ โรม เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๒๖
และนับแต่วันที่ว่าสนธิสัญญานี้ ค.ศ. ๑๙๒๖ ตั้งกล่าวแล้วและข้อตกลงและความตกลงทั้งปวงที่
เป็นอนุกรมแก่สนธิสัญญานี้ซึ่งได้ทำขึ้นหรือมีอยู่ระหว่างอัครภคินิผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่ายจะได้เลิก
เป็นข้อผูกพัน.

ข้อ ๒๔.

สนธิสัญญานี้จะได้รับการรับสัทยาบัน และสัทยาบันทั้งสองฝ่ายจะได้แลกเปลี่ยนกัน ณ กรุงเทพฯ
โดยเร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้ และสนธิสัญญาที่ว่านั้น จะได้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่แลกเปลี่ยนสัทยาบัน
เป็นต้นไป.

สนธิสัญญา^๕ให้คงใช้บังคับอยู่เป็นเวลา ๕ ปีนับแต่วันที่ส่งผล.

ในกรณีที่อัครราชทูตทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมิได้แจ้งเจตนาเลิก ๑๒ เดือนก่อนสิ้นกำหนด ๕ ปีดังกล่าวนี้ สนธิสัญญา^๕นี้จะคงเป็นข้อผูกพันต่อไปจนกว่าจะสิ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่อัครราชทูตทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้ออกเลิก.

แต่ทว่า เป็นที่เข้าใจกันโดยชัดเจนว่า การบอกเลิกเช่นว่านี้จะไม่มีผลสิ้นสนธิสัญญาอนุสัญญา ข้อตกลง หรือความตกลงใดๆ ที่ได้ยกเลิกโดยสนธิสัญญา^๕.

เพื่อเป็นพยานแก่การ^๕นี้มีอำนาจเต็มซึ่งลงนามข้างท้ายนี้ ได้ลงนามและประทับตราไว้เป็นสำคัญ.

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาอังกฤษ ณ กรุงเพท ฯ เมื่อวันที่สาม เดือนที่เก้า พุทธศักราช สองพันสี่ร้อยแปดสิบ ตรงกับวันที่สาม ธันวาคม คริสตศักราช พันเก้าร้อยสามสิบเจ็ด.

(ลงนามและประทับตรา) **หลวงประดิษฐมนูธรรม.**

(ลงนามและประทับตรา) **คาร์โล อุมิลตา.**

โปรโตคอลสุดท้าย

ในขณะที่จะดำเนินการลงนามกันวันนี้ในสนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชย์และการเดินเรือระหว่างประเทศไทยกับอิตาลี ผู้มีอำนาจเต็มแห่งอัครราชทูตทำสัญญาทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันตั้งต่อไปนี้:

เป็นที่เข้าใจกันว่า ในการที่มณฑลที่มีบทบัญญัติผลประติบัติแห่งชาติพื้นเมืองไว้ในสนธิสัญญา^{นี้} คนในบังคับและเรือแห่งอัครราชทูตทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่ถูกประติบัติให้ได้รับอนุเคราะห์น้อยกว่าคนในบังคับหรือพลเมืองและเรือแห่งประเทศอื่นใด.

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ผู้มีอำนาจเต็มซึ่งลงนามข้างท้ายนี้ได้ลงนามและประทับตราไว้เป็นสำคัญ.

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาอังกฤษ ณ กรุงเพทฯ เมื่อวันที่สาม เดือนที่เก้า พุทธศักราช สองพันสี่ร้อยแปดสิบ ตรงกับวันที่สาม ธันวาคม คริสตศักราช พันเก้าร้อยสามสิบเจ็ด.

(ลงนามและประทับตรา) หลวงประดิษฐมนูธรรม.

(ลงนามและประทับตรา) คาร์โล อุมิลตา.

(จากหลวงประดิษฐมนูธรรม ถึง นายคาร์โล อมิลตา)

กระทรวงการต่างประเทศ,

วังสราญรมย์,

๓ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๓๗.

ท่านอัครราชทูต,

เนื่องจากข้อสงวนว่าด้วยสิทธิอสังหาริมทรัพย์ที่มีบทบัญญัติในวรรค ๖ ข้อ ๑ แห่งสนธิสัญญาซึ่งเราลงนามกันวันนั้น ข้าพเจ้าขอเรียน พล. ข. ท่านว่า รัฐบาลไทยเจตนา เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของชาติ ในอันจะทราบทสงวนการได้มาซึ่งที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินไว้ให้แก่คนชาติพื้นเมือง.

อนึ่ง เป็นที่เข้าใจกันว่า ในการตั้งคนในบังคับอิตาลีในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนในบังคับไทยในอิตาลีจะได้อุปโภคสิทธิและเอกสิทธิที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ให้หรือจะได้ให้ต่อไปแก่คนในบังคับหรือพลเมืองแห่งประเทศภายนอก.

ข้าพเจ้าขอแสดงความ
ว.ล.ข.

(ลงนาม) หลวงประดิษฐมนูธรรม.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ.

(จาก นายคาร์โล อุมิลตา ถึง หลวงประดิษฐมนูธรรม)

เลขที่ ๑๒๓๖/๑๙๓๗

กรุงเทพฯ วันที่ ๓ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๓๗.

ท่านรัฐมนตรี,

ข้าพเจ้าขอตอบรับจดหมายเหตุของท่านลงวันที่ซึ่ง เนื่องจากข้อสงวนว่าด้วยสิทธิแห่ง อสังหาริมทรัพย์ที่มีบทบัญญัติในวรรค ๖ ข้อ ๑ แห่งสนธิสัญญาซึ่งเราลงนามกันวันนั้น พณฯ ท่านได้มีใจแจ้งให้ทราบว่ารัฐบาลไทยเจตนาจะตรา เพื่อผลประโยชน์แห่งความมั่นคงของชาติ ซึ่งบทต่าง ๆ สงวนแก่คนชาติพื้นเมืองซึ่งการได้มาบ้านดาที่คืนอันเป็นสาธารณสมบัติ.

ในการรับทราบความข้างบนนี้ ข้าพเจ้าขอเติมว่า อนึ่ง เป็นที่เข้าใจกันว่า ในการนี้คนใน บังคับอิตาลีในในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนในบังคับไทยในอิตาลี จะได้อุปโภคสิทธิและเอก สิทธิอันเป็นการอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ให้หรือจะได้ให้ต่อไปแก่คน ในบังคับหรือพลเมืองแห่ง ประเทศภายนอก.

ข้าพเจ้าขอแสดง ฯลฯ.

(ลงนาม) คาร์โล อุมิลตา.

อัครราชทูตแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอิตาลี.

TREATY OF FRIENDSHIP, COMMERCE AND NAVIGATION
BETWEEN
THAILAND AND ITALY.

His Majesty the King of Thailand and His Majesty the King of Italy, Emperor of Ethiopia, being desirous of strengthening the relations of amity and good understanding which happily exist between the two States, and being convinced that this cannot be better accomplished than by revising the treaties hitherto existing between the two countries, have resolved to complete such revision, based upon the principles of reciprocity, equity and mutual benefit, and for that purpose have named as their Plenipotentiaries, that is to say:

His Majesty the King of Thailand:

Luang Pradist Manudharm (Pridi Banomyong), Minister of Foreign Affairs;

His Majesty the King of Italy, Emperor of Ethiopia:

Gr. Uff. Dr. Carlo Umiltà, His Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at the Court of His Thai Majesty;

Who, after having communicated to each other their respective full powers, found to be in good and due form, have agreed upon the following articles:

ARTICLE 1.

There shall be constant peace and perpetual friendship between the Kingdom of Thailand and the Kingdom of Italy. The nationals of each of the High Contracting Parties shall be permitted to enter, travel and reside in the territories of the other, to carry on their commerce and manufacture, to trade in all kinds of merchandise of lawful commerce, to engage in religious, educational and charitable work, to own or lease and occupy houses, manufactories, warehouses and shops, to employ agents of their choice, to lease land for residential, commercial, industrial, religious, charitable and other lawful purposes and for use as cemeteries, and generally to do anything incident to or necessary for trade upon the same terms as nationals of the State of residence in so far as may be permitted by local law and on the same terms as the nationals of the most favoured nation.

They shall not be compelled, under any pretext whatsoever, to pay any internal charges or taxes other or higher than those that are or may be paid by nationals of the State of residence.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall receive, in the territories of the other, the most constant protection and security for their persons and property and

shall enjoy in this respect the same rights and privileges as are or may be granted to nationals of the State of residence on their submitting themselves to the conditions imposed upon nationals of the State of residence.

They shall, however, be exempt in the territories of the other from compulsory military service either on land, on sea, or in the air, in the regular forces, or in the national guard, or in the militia; from all contributions in money or in kind, imposed in lieu of personal military service, and from all forced loans or military contributions. They shall not be subjected, in time of peace or in time of war, to military requisitions except as imposed upon nationals, and they shall reciprocally be entitled to compensation payable to nationals by the laws in force in their respective countries. With regard to the foregoing provisions, the nationals of each of the High Contracting Parties shall not be treated in the territories of the the other less favourably than the nationals of the most favoured nation.

The subjects of each of the High Contracting Parties shall enjoy in the whole extent of the territory of the other Party entire liberty of conscience. They may there build and maintain churches, engage in the private or public exercise of their worship, build and keep up cemeteries, according to their religious customs, and also establish educational, religious and charitable institutions and hospitals, always conforming to the laws, ordinances and regulations of the country.

The subjects of each of the High Contracting Parties upon conforming themselves to the law of the country may, throughout the whole extent of the territory of the other, exercise their professions and permitted callings, engage in commerce or industry, and carry on trade, wholesale or retail, in all products and goods of lawful commerce, either in person or by representative, individually or in association with foreign or native subjects or citizens; and they may there take into their service in all forms of employment such persons as they choose. They may there within the conditions fixed by local legislation, acquire, hold title to, possess, occupy, sell, transmit by inheritance, will, gift or any other manner, and lease or rent all immovable property, either land or buildings, used for purposes of dwelling or for any commercial, industrial, agricultural or other lawful purpose, under reserve of the provisions enacted in the interest of national security by the laws of the country. They may there acquire, possess and transmit by inheritance, will, gift or by any other method goods, personal effects and movables of every kind.

ARTICLE 2.

The dwellings, warehouses, manufactories and shops and all other property of the nationals of each of the High Contracting Parties in the territories of the other, and all premises appertaining thereto used for purposes of residence or commerce, shall be

respected. It shall not be allowable to proceed to make a domiciliary visit to, or a search of, any such buildings and premises, or to examine or inspect books, papers, or accounts, except under the conditions and with the forms prescribed by the laws, ordinances and regulations for nationals of the State of residence.

ARTICLE 3.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall have liberty freely to come with their ships and cargoes to all places, ports and rivers in the territories of the other which are or may be opened to foreign commerce and navigation, subject always to the laws of the country to which they thus come.

Neither High Contracting Party shall establish or maintain prohibitions or restrictions on imports from or exports to the territories of the other Party which are not applied to the import and export of any like article originating in or destined for any other country. Any withdrawal of an import or export prohibition or restriction which is granted even temporarily by one of the High Contracting Parties in favour of the articles of a third country shall be applied immediately and unconditionally to like articles originating in or destined for the territories of the other Party. In the event of rations or quotas or any form of quantitative limitation being established for the importation or exportation of articles restricted, each of the High Contracting Parties agrees to grant for the importation from or exportation to the territories of the other Party an equitable share in the allocation of the quantity of restricted goods which may be authorized for importation or exportation.

Nothing in this Treaty shall be construed to restrict the right of either High Contracting Party to impose, on such terms as it may see fit, subject to the principle of non-discriminatory treatment :

(1) Prohibitions, restrictions or regulations for the enforcement of police or revenue laws, including laws prohibiting or restricting the importation, exportation, or sale of alcohol or alcoholic beverages or of opium, the coca leaf, their derivatives, and other narcotic drugs, as well as other laws imposed upon articles the internal production, consumption, sale or transport of which is or may be forbidden or restricted by the national law;

(2) Prohibitions or restrictions on the trade or traffic in arms and munitions of war, and in exceptional circumstances other materials needed in war, it being agreed in this regard that either High Contracting Party may, in the event of its being engaged in war, enforce such import or export restrictions as may be required by the national interest;

(3) Prohibitions or restrictions necessary for the protection of national or public security or health, or for the protection of animal or plant life against disease, harmful pests or extinction;

(4) Prohibitions or restrictions upon articles which, as regards production or trade, are or may hereafter be subject within the country to a monopoly exercised by or under the control of the State.

ARTICLE 4.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall have free access to the Courts of Justice of the other in pursuit and defence of their rights; they shall be at liberty, equally with nationals of the State of residence, and with the nationals of the most favoured nation, to choose and employ lawyers, advocates and representatives to pursue and defend their rights before such Courts.

There shall be no conditions or requirements imposed upon the nationals of either of the High Contracting Parties in connection with such access to the Courts of Justice of the other, which do not apply to nationals of the State of residence or to the nationals of the most favoured nation.

ARTICLE 5.

Limited liability and other companies, partnerships and associations, already or hereafter to be organized in accordance with the laws of either High Contracting Party, are authorized in the territories of the other, to exercise their rights and appear in the Courts either as plaintiffs or defendants, subject to the laws of such other Party.

Subject to reciprocity, there shall be no conditions or requirements imposed upon corporations, companies, partnerships and associations organized in accordance with the laws of either High Contracting Party in connection with such access to the Courts of Justice of the other which do not apply to such native corporations, companies, partnerships and associations or those of the most favoured nation.

Furthermore the corporations, companies, partnerships and associations above mentioned shall, in conformity with the provisions of law in force in the country, have the right to acquire, possess and dispose of every kind of movable property. As regards the acquisition, possession and disposition of immovable property, as well as the right to engage in the various kinds of commerce and industry, the above-mentioned corporations, companies, partnerships and associations, being nationals of each of the High Contracting Parties, shall enjoy in the territories of the other Party, on condition of reciprocity, the

treatment generally accorded by the local laws to similar foreign companies. It is understood that the corporations, companies, partnerships and associations in question shall be able freely to carry on their activities subject to the observance of the regulations of public order.

ARTICLE 6.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall enjoy in the territories of the other a perfect equality of treatment with nationals of the State of residence, in all that relates to transit duties, warehousing, facilities, the examination and appraisement of merchandise and drawbacks.

ARTICLE 7.

In regard to duties of tonnage, harbour, pilotage, lighthouse, quarantine or other similar or corresponding duties of whatever nature, or under whatever denomination levied in the name or for the profit of the Government, public functionaries, private individuals, corporations or establishments of any kind, the High Contracting Parties shall reciprocally apply the provisions of the Convention and Statute on the International Regime of Maritime Ports, signed at Geneva on December 9, 1923.

ARTICLE 8.

It is agreed that the Customs tariffs applicable to goods the produce or manufactures of one of the States imported into the territories of the other, shall be regulated by the internal legislation of the country of importation.

Each of High Contracting Parties binds itself, in all that pertains to the amount and collection of duties on imports and exports of every kind, to grant to the nationals, vessels or goods of the other the advantage of every favour, privilege or immunity which it accords or may hereafter accord to the nationals, vessels or goods of any other State, regardless whether such other State shall have been accorded such treatment gratuitously or in return for reciprocal compensatory treatment.

ARTICLE 9.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall have in the territories of the other the same rights as nationals of that High Contracting Party in regard to patents for inventions, trade-marks, trade-names, designs and copyright in literary and artistic works, upon fulfilment of the formalities prescribed by law.

ARTICLE 10.

Goods of all kinds, from whatever port or place they may arrive, whose importation, exportation, transit or warehousing may take place in the territory of one of the High Contracting Parties if they are carried by national vessels, may equally be imported, exported, passed in transit, or warehoused when they are carried by vessels of the other High Contracting Party.

In such cases, the goods shall enjoy the same privileges and shall not be subjected to any other or higher duties or charges or to any other restrictions than those imposed on similar goods carried by national vessels.

This provision is also applicable to passengers landing from vessels coming from abroad or embarked on vessels proceeding to a foreign country. In the latter case the vessels are to comply with the provisions which are or may be in force for passenger ships in the territory of the High Contracting Party where the port of departure is situated.

ARTICLE 11.

In all that regards the entrance, clearance, stationing, loading and unloading of vessels in ports, roadsteads, harbours, docks, wharfs or rivers of the High Contracting Parties, every privilege or facility granted by one of the High Contracting Parties to national vessels shall be extended immediately and unconditionally to the vessels of the other High Contracting Party.

ARTICLE 12.

Any ship of war or merchant vessel of either of the High Contracting Parties which may be compelled by stress of weather, or by reason of any other distress to take shelter in a port of the other, shall be at liberty to refit therein, to procure all necessary supplies, and put to sea again, without paying any dues other than such as would be payable by national vessels. In case, however, the master of a merchant vessel should be under the necessity of disposing of a part of his cargo in order to defray the expenses, he shall be bound to conform to the regulations and tariffs of the place to which he may have come.

If any ship of war or merchant vessel of one of the High Contracting Parties should be wrecked or suffer loss or other damage on the coasts or the territories of the other, the local authorities shall give prompt notice of the occurrence to the Consular Officer residing in the district or to the nearest Consular Officer of the other Party.

In the absence and until the arrival of the Consular Officer or of the person who shall be entrusted by him, the local authorities shall take the necessary measures for the protection of the persons and for the conservation of the objects which shall have been saved from the wreck or stranding.

Moreover, the vessel, the parts and remnants thereof and all appurtenances belonging thereto, the papers of the vessel found on board as well as the goods and merchandise and other objects saved therefrom including those which, cast into the sea, may have been recovered, or the proceeds thereof, if sold, shall be given up to the respective owners, on their request or on the request of their duly authorized agents.

If such owners or authorized agents are not on the spot, the vessel, its parts and whatever else is mentioned above, in so far as they are the property of a national of the other High Contracting Party, shall be delivered to the Consular Officer of such High Contracting Party in whose district the wreck or stranding occurred. The aforesaid delivery, however, must be claimed within the period fixed by the laws of the State in which the wreck or stranding occurred.

In all such cases, only the expenses incurred in the salvage and preservation shall be payable or, in general, the same duties which would have been payable, in similar case, by a national vessel.

The merchandise saved shall not be subjected to the payment of any Customs duty unless cleared for internal consumption.

ARTICLE 13.

The vessels of war of each of the High Contracting Parties may enter, remain and make repairs in those ports and places of the other to which the vessels of war of other nations are accorded access; they shall submit to the same regulations and enjoy the same honours, advantages, privileges and exemptions as are now, or may hereafter be conceded to the vessels of war of any other nation.

ARTICLE 14.

The Consular Officers of each of the High Contracting Parties residing in the territories of the other shall receive from the local authorities such assistance as can by law be given to them for the recovery of deserters from the vessels of the former Party, provided that this stipulation shall not apply to nationals of the High Contracting Party from whose local authorities assistance is requested.

ARTICLE 15.

Each of the High Contracting Parties may appoint Consuls-General, Consuls, Vice-Consuls and other Consular Officers or Agents to reside in the towns and ports of the territories of the other where similar officers of other Powers are permitted to reside.

Such Consular Officers and Agents, however, shall not enter upon their functions until they shall have been approved and admitted by the Government to which they are sent.

They shall be entitled on condition of reciprocity to exercise all the powers and enjoy all the honours, privileges, exemptions and immunities of every kind which are, or may be, accorded to Consular Officers of the most favoured nation.

ARTICLE 16.

In case of the death of a national of one of the High Contracting Parties in the territories of the other without having in the country of his decease any known heirs or testamentary executors by him appointed, the competent local authorities shall at once inform the nearest Consular Officer of the nation to which the deceased belonged, in order that necessary information may be immediately forwarded to parties interested.

In case of the death of a national of one of the High Contracting Parties in the territories of the other, without leaving at the place of his decease any person entitled by the laws of his country to take charge of and administer the estate, the competent Consular Officer of the State to which the deceased belonged shall, upon fulfilment of the necessary formalities, be empowered to take custody of and administer the estate in the manner and under the limitations prescribed by the laws of the country in which the property of the deceased is situated.

The foregoing provision shall also apply in case of a national of one of the High Contracting Parties dying outside the territories of the other, but possessing property therein, without leaving any person there entitled to take charge of and administer the estate.

ARTICLE 17.

It is understood by the High Contracting Parties that the stipulations contained in this Treaty do not in any way affect, supersede, or modify any of the laws, ordinances and regulations with regard to trade, naturalization, immigration, police and public security which are in force or which may be enacted in either of the two countries.

ARTICLE 18.

Thai and Italian ships may proceed from a port of one of the High Contracting Parties to one or more ports of the same Party, either to load their cargoes in whole or in part for a foreign destination, or to discharge their cargoes in whole or in part, brought from abroad.

The said ships, upon conforming to the laws and regulations of the respective countries, may keep on board that part of their cargo coming from abroad which is bound for another port either of the same country or another, and may re-export it without being compelled to pay for the said part of their cargo any Customs duty save the charges for safe-keeping, it being understood, however, that the latter charges shall not be higher than those exacted under similar circumstances from national ships.

ARTICLE 19.

National treatment or most-favoured-nation treatment with respect to ships shall not be applicable:

1. To the coasting trade, which will continue to be regulated by the laws which are or may be in force in each of the High Contracting Parties;
2. To subsidies which are or may be given to the national merchant marine;
3. To the exercise of fisheries in the territorial waters of the High Contracting Parties, nor to the exercise of maritime service in ports, bays and shores. The maritime service embraces towing, assistance and salvage of life, ships and cargoes.

ARTICLE 20.

The nationality of ships shall be determined in accordance with the laws of the country to which the ship belongs by means of the documents and certificates issued by the competent authorities and carried on board. Except in the event of a judicial sale, the ships of the High Contracting Parties shall not change their nationality unless the seller has previously obtained the necessary permit for the transfer of flag issued by the competent authority of the State to which the ship belongs.

The tonnage certificates delivered by one of the High Contracting Parties shall be also of avail in the territory of the other in order to determine the vessel's capacity without it being necessary to proceed to the remeasurement of the registered tonnage.

ARTICLE 21.

The provisions of the present Treaty as regards the most-favoured-nation treatment do not apply to;

- 1) Favours granted or to be granted hereafter to an adjoining State to facilitate frontier traffic;
- 2) Favours granted or to be granted hereafter to a third State in virtue of a Customs Union;
- 3) Favours contractually granted or to be granted to a third State for the avoidance of double taxation or the mutual protection of revenue;
- 4) Favours granted or to be granted hereafter to an adjoining State with regard to the navigation on or use of boundary waterways not navigable from the sea;
- 5) Favours granted or to be granted to the territories submitted to the sovereignty or authority of each High Contracting Party.

ARTICLE 22.

The High Contracting Parties agree that any dispute that may arise between them as to the proper interpretation or application of any of the provisions of the present Treaty shall, at the request of either Party, be referred to arbitration, and both Parties hereby undertake to accept as binding the arbitral award.

The Court of Arbitration to which disputes shall be referred shall be the Permanent Court of Arbitration at The Hague, unless in any particular case the High Contracting Parties agree otherwise.

ARTICLE 23.

The present Treaty shall, from the date of its coming into force, be substituted for the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between Thailand and Italy signed at Rome on the 9th May, 1926, and from this date the said Treaty of 1926 and all arrangements and agreements subsidiary thereto concluded or existing between the High Contracting Parties shall cease to be binding.

ARTICLE 24.

This Treaty shall be ratified, and the ratifications thereof shall be exchanged at Bangkok as soon as possible, and the said Treaty shall come into force on the date of the exchange of ratifications.

The present Treaty shall remain in force for 5 years from the date on which it comes into effect.

In case neither of the High Contracting Parties should have notified 12 months before the expiration of the said 5 years the intention of terminating it, it shall remain binding until the expiration of one year from the day on which either of the High Contracting Parties shall have denounced it.

It is clearly understood, however, that such denunciation shall not have the effect of reviving any of the Treaties, Conventions, Arrangements, or Agreements abrogated by the present Treaty.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries have hereto signed their names and affixed their seals.

DONE in duplicate, in the English language, at Bangkok, this third day of the ninth month in the two thousand four hundred and eightieth year of the Buddhist Era, corresponding to the third day of December in the nineteen hundred and thirty-seventh year of the Christian Era.

(L.S.) **Carlo Umiltà**

(L.S.) **Luang Pradist Manudharm.**

FINAL PROTOCOL.

At the moment of proceeding this day to the signature of the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between Thailand and Italy, the Plenipotentiaries of the two High Contracting Parties have agreed as follows:

It is understood that in all matters for which national treatment is provided in this Treaty, the subjects and vessels of either High Contracting Party shall not be treated less favourably than the subjects or citizens and vessels of any other country.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries have hereto signed their names and affixed their seals.

DONE in duplicate, in the English language, at Bangkok, this third day of the ninth month in the two thousand four hundred and eightieth year of the Buddhist Era, corresponding to the third day of December in the nineteen hundred and thirty-seventh year of the Christian Era.

(L.S.) **Luang Pradist Manudharm.**

(L.S.) **Carlo Umiltà.**

(Luang Pradist Manudharm to Mr. Carlo Umiltà)

Ministry of Foreign Affairs,

Saranomya Palace,

3rd December, 1937.

Monsieur le Ministre,

Referring to the reservation as regards the right of immovable property provided for in paragraph 6 of Article 1 of the Treaty we have signed to-day, I have the honour to inform Your Excellency that the Thai Government intends to enact, in the interest of national security, provisions reserving to nationals the acquisition of lands of the public domain.

It is further understood that the Italian subjects in Thailand as the Thai subjects in Italy will enjoy in these respects rights and privileges not less favourable than those that are or may hereafter be granted to the subjects or citizens of a third country.

I avail etc.

(Sd.) **Luang Pradist Manudharm.**

Minister of Foreign Affairs.

(Mr. Carlo Umiltà to Luang Pradist Manudharm)

No. 1236/1937. Pos. XXVI

Bangkok, 3rd December 1937. XVI.

Monsieur le Ministre,

I have the honour to acknowledge the receipt of your note of to-day's date in which, referring to the reservations as regards the rights of immovable property provided for in paragraph 6 of Article 1 of the Treaty we have signed to-day, Your Excellency has been good enough to inform me that the Thai Government intends to enact, in the interest of national security, provisions reserving to nationals the acquisition of lands of public domain.

In taking note of the above, I have the honour to add that it is further understood that the Italian subjects in Thailand, as the Thai subjects in Italy, will enjoy in these respects rights and privileges not less favourable than those that are or may hereafter be granted to the subjects or citizens of a third Country.

I avail etc.

(Sd.) **Carlo Umiltà**

His Italian Majesty's Minister.